

Regele e gol și țipă din gaură de vierme deși

Gerra Orivera

ține sub deget de ascultare butonul apocalipsei
șotronul puterii se joacă pe scheletele noastre flămânde
din țara candorii în cască îmi șoptești apăsător
nu-i vinovat
zadarnic lacrimă înjunghiată rup orizontul în două ca respirație
tu aprinzi candelă în altare străine și te minți că
trepăduși cu pădurile-n spinare au dizlocat geana pământului din vocala arhetipală
litanie cu orbitele goale îți umple derma de lepră
doar ei poartă arsură de vină că mutanții au mușcat de coapsă luna
și-au tatuat abis între coastele mele
ca o ghilotină desparte magia de poveste inocența oarbă
întorci filele cărții ruine sfârâmi între atrii înțelesuri oligofrene cangrenează clipa
privesc lung curcubeiele din buricele venelor
și eliberez supernovele galaxia își iese din piele când arginții încuie muzica sferelor
irișii retrag răsărituri zemoase de pe țărmurile vampirilor
lumina este toxică pentru inima ce ventilează doar întuneric în casa cea sacră
distanța dintre valve se îngustează cu o geneză ratată
regele înghesuie avar pietrele nimicului în coroană

pe bordura nopții
compasiv un licurici își scrie memoriile și surâde

în locul vacant alunecă înalt butonul roșu
și-ncepe să ticăie ca o inimă